

[Holstein.]

gering — og den ærede Ordfører for Venstre har udtrykkeligt fremhævet, at dette har været et afgørende Moment for, at vi fra Venstres Side er gaaet med til Valutaordningen, at den højtærede Udenrigsminister under sit Embedsansvar og med sin høje Stillings Egl under har krævet denne Valutaordning —, naar den højtærede Udenrigsminister har gjort det, og har gjort det saa energisk, at dette er blevet et afgørende Moment fra Venstres Side for at give ham denne Ordning, netop fordi vi ikke ønskede at skade danske Interesser, har jeg saa ikke Ret til at udtale en Formodning om, at denne Udtalelse i „Berlingske Tidende“ om, at den engelske Regering anser Valutaordningens Opretholdelse for nødvendig, er inspireret fra dansk udenrigsministeriel Side, eller i hvert Fald, at den stemte fuldkommen med den danske udenrigsministerielle Opfattelse?

Nej, det landsskadelige, det, der har skadet Landets livsvigtige økonomiske Interesser, er ikke, at jeg har rejst dette Spørgsmaal, men det er den højtærede Udenrigsministers Gerninger og de ganske negative Resultater, han Slag i Slag har opnaaet et helt Aar igennem, ja, endnu længere tilbage, hvis man følger hele hans handelspolitiske Aktion i Tiden, fra Martsministeriet kom til Magten i 1929, og indtil Dato.

Der bestaar ikke nogen væsentlig Uoverensstemmelse — det tror jeg, jeg roligt kan sige — mellem Venstres og det konservative Partis Opfattelse af, hvad det var, der var Aarsag til det stedfundne Folketingsvalg. Vi er alle enige om — og den ærede Ordfører for de Radikale, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, har jo udtrykkeligt sagt det —, at Aarsagen til Folketingsvalget var, at Regeringen ikke vilde have normalt Folketingsvalg efter at have gaaet den forestaaende Vinter og Rigsdagssamling igennem. Man vilde enten forlade Magten med det samme eller have Respit i 4 Aar gennem et Folketingsvalg, ud fra den Betragtning, at kommer Tid kommer Raad, selv for en raadvild Regering, for hvem Tiden bliver mere og mere kostbar.

Dette var *Aarsagen* til Valget. Anledningen og Paaskuddet til Valget var den højtærede Regerings Valutaforslag og Forslagene om Forhøjelse af Formueskatten og Renteskatten. Det var Paaskuddet, og det var Anledningen, og det, jeg har villet fremhæve i Gaar, da jeg sidst havde Ordet, var dette, at det er i Strid med den gæl-

dende Forfatnings Ord og Grundsætninger og Aand at ville benytte et hvilket som helst for en Regering belejligt Lovforslag til, naar Landstinget ikke vil gaa med til det, at opløse Folketinget og, for saa vidt som Folketinget derefter giver Regeringen mandtmæssigt Flertal, paa ny komme med Krav til Landstinget om, at nu er Landstinget politisk og moralsk forpligtet til at gennemføre, hvad Regeringen ønsker.

Den ærede Ordfører for Venstre har i Gaar erklæret, at han i dette Spørgsmaal — og det undrer mig ikke, for hans Ord, som jeg citerede forleden, falder ganske sammen med min Opfattelse — i det væsentlige er enig med mig. Hermed bortfalder hele Grundlaget for det Postyr, som det konservative Folkeparti med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Spidsen — og den konservative Presse Dagen derefter — rejste for at paavise, at jeg var kommet i afgørende Modsætningsforhold til Partiet Venstre og var blevet desavoueret af Venstres Ordfører. (*Afbrydelse:* Det var De da). Det var jeg aldeles ikke. Naar det ærede Medlem Hr. Krag, med Udgangspunkt i det Ordskifte, som fandt Sted mellem de Konservative og mig, siger, at han i det væsentlige er enig med mig, er der altsaa ikke nogen væsentlig Uoverensstemmelse, og saa er jeg altsaa ikke desavoueret — den Sag er klar og ligetil.

Jeg sagde forleden, at det var ikke af forfatningsmæssige Grunde, ikke fordi man var Tilhænger af den højtærede Regerings nyeste Forfatningspraksis og -Teori, at man fra Venstres Side gik med til Valutaforliget, og heller ikke fordi dette Valutaforlig tilfredsstiller Venstres Ønskemaal — lige saa lidt som det tilfredsstiller de Konservatives —, fører til, hvad vi helst saa skulde ske, langt fra, men fordi man finder det brugeligt og anvendeligt under Forudsætning af, at den højtærede Handelsminister administrerer denne Ordning adskilligt mere loyalt, end han administrerede den sidste Valutaordning, som blev til i Juni Maaned. Det vil altsaa sige, at det hverken er af forfatningsmæssige Grunde, eller fordi Loven saglig set opfylder Oppositionspartiernes Ønskemaal, at man er gaaet med dertil.

Naar de Konservative, som ser Nationalbanken vedblivende blive benyttet og udnyttet som Statsbank, skønt den er Privatbank, som ikke har faaet deres Toldkrav opfyldt, men har faaet en vilkaarlig administrativ Importordning i Stedet, som ikke har faaet Handelstraktaterne opsagt, hvilket jo ogsaa var et konservativt Programkrav, og som heller ikke i mindste Maade